Primrose är olika mot alla andra gräddseperatorer i flera mycket betydande fall.

Här är ett:

PRIMROSE är den **enda** separator med två vidöppna utmyningar. Det finns ingen gräddskövlande skruv i gräddens väg. Den reglerande skruven är i skummjölkens utmynning. Justerande det där, får ni den exak ta tjocklek ni önskar — o. all grädde går ut genom de två alltid öppna utloppen. Denna praktiska, nyttiga Primrose separator förbättring sparar grädde och pängar som ej kan sparas av en annan separator. Vi garantera detta utlåtande. Primrose effektivitet har många goda skäl.

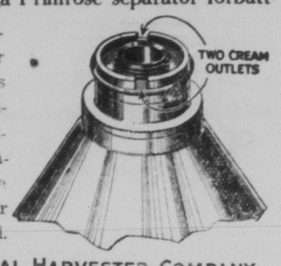

INTERNATIONAL HARVESTER COMPANY OF CANADA

En kvinnas intriger.

Roman av Marion Crawford.

(Forts. fr. föreg. nr.)

Prinsessan Gerano spärrade upp sina lugna bruna ögon, då hon hörde nyheten.

Hon såg bra ut ännu vid fyrtiofem år, var måhända något fetlagd, men väl proportionerad. Hennes ljusbruna hår började gråna vid tinningarna men endast några få fåror visade sig i hennes rena lugna drag, och hyn var ännu nästan ungdomlig, ehuru måhända med hjälp till en del av konsten. Hon bar syn för att vara vad hon var, en kvinna av värld men därför långt ifrån ytlig och inte ens till hälften medveten om det onda, som tilldrog sig runt omkring henne; därtill var hon böjd för religiös kontemplation, när icke hennes sociala plikter bjödo henne att uppträda i det offentliga.

Hon hade sett Lauras gryende böjelse för Arden och lagt märke till dennes täta besök. Men hon hade själv blivit allt mer fäst vid honom under den sista månaden, och den tanken föll henne aldrig in, att han skulle fria till Laura eller att Laura skulle förälska sig i honom då han ju alldeles ovedersägligt var en krympling. Det var då icke att undra på, att hon blev överraskad.

— Kära barn, sade hon. Jag vet icke vad jag skall säga. Jag har naturligtvis funnit, vilken förträfflig man han är, ehuru han är så betagen i den där vilde Ghisleri — de äro alltjämt tillsammans. Jag hyser stor beundran för lord Herbert, vad hans levnadsställning angår, kan man ju icke önska sig något bättre, och jag antar, att han är tillräckligt förmögen för att kunna leva som gift, fast jag icke vet något med bestämdhet därom. Du vet ju, kära Laura, att du inte har någonting annat än det lilla jag kan ge dig. Men vi ska' inte tänka på det — det är bara det där andra: jag skulle önska, att han inte vore —

Hon hajdade sig — hon var alltför finkänslig för att vilja såra sin dotter med en för direkt antydan om Ardens kroppsliga brister. Men egendomligt nog var Laura alls icke känslig i denna punkt.

— Jag vet, mamma, sade hon, att han är vanför — det tjänar ingenting till att förneka det såsom han själv säger. Men om jag inte fäster mig vid det — om jag inte alls tänker på det, då jag är i hans sällskap, vad ha då andra att göra med det? Om jag gifter mig med honom rådfrågar jag endast mina egna önskningar och tycken, icke deras, som komma att bjuda oss på middag.

Den unga flickan skrattade glatt, då hon tänkte på det nya liv, som väntade henne, och på huru hon skulle ställa allt till det bästa för Arden och komma honom att alldeles glömma, att han knappast kunde gå. Hennes moder såg på henne med förvånande blickar.

— Tänk dig väl före, kära Laura, innan det är för sent, sade hon. Äktenskapet är en mycket allvarlig sak; man kan icke draga sig tillbaka efterät, och om du skulle komma att bli ovänlig mot honom, sedan ni blivit gifta.....

— O, mamma, hur kan mamma tänka något sådant om mig?

— Jag vet ju väl, att du inte skulle vilja vara ovänlig — därtill är du alltför god — men du skulle komma den arme mannens hjärta att brista. Han är mycket finkänslig. Det är icke mången man, som skulle svimma, om han funne, att en ung flicka älskar honom — lyckligtvis icke mången, tillade hon leende.

— Om allas kärlek vore lika dan som vår, skulle det stå mycket bättre till här i världen, sade Laura kyssande sin moder. Var icke rädd — jag skall icke komma hans hjärta att brista.

— Gud give, att icke ditt eget brister kära barn! Prinsessan framsade dessa ord med lägre röst och vände bort ansiktet för att dölja de tårar, som stodo henne i ögonen.

— Mitt hjärta, mamma? Laura böjde sig ned över henne, där hon satt i sin länstol. Huru är det? frågade hon ängslig, då hon såg, att hennes moders kinder voro våta.

— Du är mig mycket kär, mitt barn, mumlade prinsessan, dragande det unga huvudet ned till sitt bröst och kyssande det rika, svarta håret.

Så var saken avgjord, och Laura fick sin vilja fram. Det är icke lätt att säga, huru de flesta andra modrar skulle ha handlat under liknande omständigheter. Det finnes ytliga sådana, som skulle ha mottagit nyheten med mycket större glädje än prinsessan av Gerano; och det finnes utan tvivel många, som skulle vägra att på vad villkor det än vore mottaga en krympling som svärson. Lauras mor gjorde vad hon ansåg vara rätt, vilket är mer, än de flesta ibland oss kunna säga om sina handlingar.

Prinsen blev nästan lika mycket överraskad som hans hustru, när han fick höra nyheten, men han var övertygad om, att han icke hade någonting att säga i denna sak. Laura var fullkomligt fri att göra, som hon behagade och dessutom var det ju gott, att hon skulle gifta sig med en man av hennes egen trosbekännelse och att hon skulle komma att leva bland sitt eget folk, då ingenting kunde förmå henne att bli vare sig katolik eller romarinna. Men han var dock icke fullt belåten med hennes val. Han hade en italienares överdrivna avsky för allt vanskapligt och ehuru han tyckte om lord Herbert, kunde han aldrig bli fullt herre över sin motvilja mot hans kroppslyte. Ingenting kunde emellertid göras åt saken, och på det hela taget var det mycket i hans ögon, som talade för detta parti.

Förlovningen blev till följd härav formligen etablerad, och bröllopsdagen bestämdes till söndagen efter påsk, vilken högtid kom tidigt det året. Arden meddelade icke Ghisleri nyheten förrän dagen före den då prinsessan öppet omtalade den för vem som helst. Han hyste det fullaste förtroende till sin väns tystlåtenhet, men då han sagt, att han icke skulle tala om sin förlovning för någon enda, förrän prinsessan önskade det, höll han sitt löfte bokstavligt. Han bad Pietro att åka ut med honom långt ut på campagnan. Då de hade passerat de sista husen, och kommit ut på öppna landsvägen, gjorde han sin vän meddelandet.

— Jag skall gifta mig med fröken Carlyon, sade han okonstlat, men han kastade därvid en blick på Ghisleris ansikte för att iakttaga den min av överraskning som han väntade.

— Eftersom du tillkännagav det, min käre vän, önskar jag dig av hela mitt hjärta lycka, svarade Pietro. Naturligtvis har jag redan vetat det någon tid.

— Du visste det? Arden var mycket förvånad.

— Det var icke svårt att gissa. Ni älskade varandra ,du gjorde gång på gång besök där, och du tillbrakte dina aftnar tillsammans med henne i andra familjer. Det fanns icke något skäl, varför ni icke skulle gifta er med varandra, och följaktligen tog jag också för givet, att ni skulle gifta er. Du ser, att jag hade rätt. Jag är förtjust — du bjuder mig väl till bröllopet?

— Jag trodde, att du aldrig ville gå in i en av våra kyrkor, utropade han.

— Jag visste inte, att jag hade ett sådant anseende för undergiven lydnad för allmänna regler, svarade Ghisleri.

— Vad ditt anseende angår, min käre gosse, så gäller du inte för något helgon. Men jag har dock en gång sett dig bedja.

— Kan nog tro det, genmälte Pietro i likgiltig ton. Jag gör det ibland, men vanligen inte på Carson eller på Pincio. Huru länge sedan var det? kommer du händelsevis ihåg det?

— Sex eller sju år, tror jag — jo, jo, det var i den där lilla kyrkan i Dieppe, just strax förr än du begav dig ut på den där långa kryssningen — du kommer nog ihåg, du också, tänker jag.

— Antagligen trodde jag, att jag skulle komma att drunkna och greps av en för tidig ångers förbigående frosskakningar, sade Ghisleri, tändande en cigarrett.

— Vad du är för en underlig människa! anmärkte Arden, nu i sin tur strykande eld på en tändsticka. Jag talade med fröken Carlyon om dig för en tid sedan, och jag sade henne, att du var en syndare, mer än rättrådig sådan.

— En smula sämre än andra, kan hända, emedan jag vet litet bättre vad jag gör, svarade Ghisleri med ett sarkastiskt tonfall i rösten, som tydligen var avsett för honom själv.

Han såg bort till Cecilia Metellas grav, som var synlig ovanför hästarnas huvuden vid krökningen av vägen, och han tänkte på vad som hade tilldragit sig där några år förut och följderna därav för honom. Arden kände ingenting om de tankar och minnen ruinen väckte till liv hos hans vän och skrattade igen. Han befann sig i en mycket lycklig sinnesstämning den dagen liksom ock för många dagar efteråt.

— Jag kan aldrig klart göra mig reda för dig, sade han. Är du god, dålig eller en humbug? Du kan ju inte vara god och dålig på samma gång.

— Nej. Men man kan vara en dålig människa och ändå någon gång göra rätt goda gärningar, anmärkte Ghisleri med ett torrskratt. Låt oss tala om ditt bröllop i stället för att fundera om min frälsning eller — sannolikare — fördömelse, om det verkligen finnes någonting sådant. När är bröllopsdagen?

Arden var full av planer för framtiden, och de gjorde en lång åktur talande om allt, som nu förestod det unga paret.

Följande dag tillkännagavs nyheten för Rom och hela världen. Och hela världen sträckte upp sina händer i förvåning och dess tunga var i gång en hel vecka och några dagar därför. Laura Carlyon skulle gifta sig med en fattig krympling med de mest utsvävande vanor. Det var ju förfärligt. Var och en visste naturligtvis, att lord Herbert inte alls hade svimmat den där natten i Braccios palats, utan, som helt naturligt var, dukat under för verkningarna av den mycka champagne, som han hade druckit vid middagen.

Detta var nu alldeles faktiskt. Och hela världen var fullt på det klara med, att hans fader på grund av sorens dåliga levnadsvanor tagit sin hand ifrån honom och endast testamenterat honom ett knappt tillmätt årsunderhåll, samt att hans broder två gånger hade betalt hans pelskulder för att rädda deras namn från vanära. Hela den engelska nationen i allmänhet och engelska krymplingar i all synnerhet voro begivna på dryckenskap och högt spel. Mannen hade verkligen varit berusad, då han talade med Laura Carlyon i hennes moders hus, och Ghisleri hade varit nödsakad att för anständighetens skull bära ut honom, förr än något ännu värre hände. Skandalöst! Det var underligt! Att Ghisleri som ändå var en gentleman ville umgås på intim fot med en sådan man. Nå, ingen hade då kunnat med Laura Carlyon, sedan hon kort efter donna Adéles giftermål första gången visade sig i societeten — hon kunde så gärna ge sig i väg till England och stanna där med sin fyllaktige krympling. Hon såg bra ut, det medgåvo somliga. Hon kunde måhända vinna sin svågers bevågenhet och förmå honom att för tredje gången betala hennes mans skulder. Man sade att de voro kolossala.

Männen voro i allmänhet skonsamma. Medvetna om sina egna svagheter klandrade de icke lord Herbert särdeles strängt för att han tog sig en smula för mycket till bästa. Dock uttalade man på klubben allmänt sitt ogillande för att han gick till Geranos, då han borde vetat, att han icke var fullt nykter. Om saken i och för sig hade de icke det ringaste tvivel. En av dem, som verkligen långt ifrån var någon elak människa dom Gianbattista Pietrosanta, höll just på att framställa sina åsikter i saken, då Ghisleri inträdde. Då han tystnat, yttrade Ghisleri lugnt:

— Arden är en gammal vän till mig, han dricker aldrig, men har en hjärtåkomma och svimmade. Jag hoppas, att ingen av er vill vidare utsprida denna osmakliga historia, och jag hoppas, att hi Pietrasanta, vill göra mig den äran att tro, vad jag säger samt att tala om för er sagesman, att han misstagit sig.

Ghisleri hade anseende för att vara sanningsenlig, och det var inte angenämt att råka i gräl med honom. Don Gianbattista såg från den ene till den andre som för att söka råd, några av dem nickade nästan omärkligt, som rådde de honom att göra, vad Ghisleri begärde. Plötsligt hördes en djup stämma från ett annat hörn av rummet. Den jättelike och mycket rike markis di San Giacinto såg upp från sin tidning och sade:

— Jag känner inte lord Herbert Arden annat än till utseendet, men jag var på balen den där kvällen och en halv timme före den händelse ni talar om stod lord Hebert bredvid mig och talade om den egyptiska frågan med franske ambassadören. Jag har ofta sett män druckna. Lord Herbert var enligt min åsikt fullkomligt nykter.

— Icke heller jag känner lord Herbert Arden, sade nu Pietrosanta; vad jag sade var en hörsägen, och hela historien är tydligen en dikt som vi böra dementera. Men om ni inte är nöjd härmed, Ghisleri, så.....

— Min käre vän, sade den tilltalade, det är fullt tillräckligt. Jag är er mycket förbunden.

Men om man också icke mer talade om saken på klubbarna, sade ändå världen, att alla män voro rädda för Ghisleri, som var en duellant, och för San Giacinto, som var en jätte, och därför fegt återtagit sitt ord.

Lord Herbert och Laura levde i lycklig okunnighet om vad man sade om dem. Förberedelserna för bröllopet hade redan påbörjats, och Lauras blygsamma utstyrsel var nästan färdig. Hon och Arden hade funnit, att de måste leva mycket ekonomiskt, så länge det väntade arvet icke hade tillfallit honom, och de beslöto, att bröllopet skulle bli så enkelt som möjligt.

Prins Gerano hade skänkt dem en del präktiga silverpjäser som han köpt för sina privata besparingar.

Vad donna Adéle beträffar, gav hon dem ett par vackra vinkylare — utan tvivel en fin häntydan om den mycka champagne lord Herbert antogs hava druckit. Denna förolämpning — om det var så menat — blev dock icke alls bemärkt av dem, som aldrig hade hört historien, och Adéle hade för närvarande endast att bida sin tid.

Omkring tre veckor före ankomstdagen fick den evigt unge Anastase Gonache en lysande idé. Hans atelier var belägen i ett historiskt namnkunnigt palats och bestod av tre salar, som vad deras storlek beträffar skulle ha kunnat gå och gälla för kyrkor i ett annat land.

Han beslöt att på fettisdagen ge en supé. Man skulle naturligtvis dansa, men dessförinnan skulle en tablå uppföras, vari bland andra Ghisleri och grevinnan Dell' Armi skulle uppträda, och den förre skulle recitera av honom själv författade Verser.

Fästen var glad och lyckad, tablån skördade mycket bifall, men Ghisleris verser föreföllo mer än en i det glada sällskapet rätt betänkliga på grund av det rent evniska frivolitet, varmed han däri talade om ting ,som av några ansågos heliga, av andra obehagliga — om himmel och helvete, frälsning och fördömelse. Mefisto och en nunna.

FJÄRDE KAPITLET.

"Jag tycker inte alls om det", sade Laura Carlyon till Arden, då ridån hade fallit.

"Det tog sig mycket bra ut", svarade han tankfullt. Sådan är Ghisleris karaktär. Så där kan han tala, utan att tro på ett ord av vad han säger."

"Då kan jag varken med hans karaktär eller honom själv", sade den unga damen öppet. "Men jag borde inte säga så, då han är din bäste vän. Jag gissar, att han visar dig allt det goda, som finnes hos honom, medan han visar oss andra allt det dåliga."

"Ingen har någonsin sagt ett sannare ord om honom, sade Arden. "Men jag beundrar mannens bekymmerlösa styrka i allt vad han gör.

"Det är lätt att begagna sig av starka ord", invände Laura lugnt. "Det är någonting helt annat att vara stark. Jag tror ,att han är svag ,i moralisk mening svag. Men det är ju bara en gissning."

En timma eller så senare promenerade Laura och Ghisleri arm i arm genom rummen efter en dans. De utgjorde i sina dräkter en vacker kontrast mot varandra ,och någon av de närvarande anmärkte det, olyckligtvis så, att både grevinnan Dell' Armi och Adéle Savelli hörde orden. Den förra vände hastigt sitt kalla ansikte mot Laura och Ghisleri ,men uttrycket däri undergick icke någon förändring.

"Vilken flyktig människa den käre Ghisleri är!" sade denna Adéle högt till Pietrosanta, när hon märkte grevinnans rörelse.

Grevinnan hörde orden och avlägsnade sig.

Under tiden voro Laura och Ghisleri inbegripna i ett samtal om den roll han hade spelat i tablån och deras samtal började gå allt mera p ådjupet, de talade om synd och nåd ,om vad Ghisleri trodde och icke trodde. Då en paus uppstod i samtalet ,förde han Laura på hennes egen begäran till hennes moder.

"Ni tycktes nyss ha ett mycket intressant samtal med fröken Carlyon" sade grevinnan Dell, Armi till Ghisleri, då han en kvarts timma senare slog sig ned bredvid henne. Varom talade ni!"

"Om synden", svarade Ghisleri lakoniskt.

"Med en ung flicka!" utropade grevinnan. "Ja, det är ju sant..... engelsmän.....

En stund senare bröt det glada sällskapet upp och var och en begav sig till sitt hem. (Forts.)

Förgiftning genom Poison Ivy. Vetenskapen är fortfarande ur stånd att förklara orsaken till att förgiftning genom poison ivy och sumac stundom ej blott orsakar de förskräckligaste hudsjukdomar, utan även angriper hela det mänskliga systemet. Helt säkert ligger det en hel del sanning i den allmänna tron att giftet finner sin bördiga jordmån i det orena blodet. På tal om poison ivy-förgiftning och dess behandling säger Mr. John N. Anderson i La Moure, N. Dak.: "För två år sedan blev jag förgiftad av vad de kalla poison ivy. Jag försökte varje botemedel, som rekommenderades till mig, men utan resultat. Under en hel månad var jag under läkarebehandling, men han kunde ingenting göra för mig. Då började jag taga D:r Peters Kuriko och fyra flaskor av detta läkemedel botade mig. Jag kan rekommendera denna medicin till alla som lida av sjukdomar i blodet och systemet." I mer än ett århundrade har Kuriko bibehållit sitt rykte som en blodmedicin utan like; den avlägsnar orenheten från blodet samt förnyar och stärker det. Detta gamla beprövade örtläkemedel säljes ej genom apotekare. Tillskriv D:r Peter Fahrney & Sons Co., 2501 Washington Blvd., Chicago, Ill.

Levereras tullfritt i Canada.

M. KLECKNER & CO.

CIGARRER,
CIGARRETTER
OCH TOBAK.
BARBERSTUGA,
BILJARD-
RUM OCH BAD.

217 Logan W., Winnipeg.

Under ny ledning

ARLINGTON CAFE & HOTEL

öppet dag och natt. Rum $1.00. Ren föda, god betjäning.

A. Y. HILL FUR CO.

Tillverka Pälsvaror.

Orders per post ägnas särskild uppmärksamhet, och utföras skyndsamt.

309 Boyd Bldg. Portage Ave.
WINNIPEG, MAN.

L-B HAIR TONIC

Vi övertyga mer folk var dag, att vår produkt framkallar nytt hår. Om ni är flintskallig eller förlorar ert hår, skall det gagna er att försöka det. En flaska varar en månad och ger er ny hårväxt. Om er apotekare ej har det sänd $2.25 till oss och vi sända er en flaska genast. Adress:

L. B. HAIR TONIC,
Dept. A, 695 Furby St., Winnipeg.

Tog Ni tillfället i akt

DÅ

Varom icke, gör det

NU

Tog Ni tillfället i akt då Henry Ford erbjöd sina första aktier till salu? Hade Ni DÅ placerat $100 i Ford Motor Company, skulle Ni NU ha över $15,000 förutom de enorma **dividenderna vilka årligen utbetalats.**

Om Ni hade ett dyligt tillfälle, hur skulle Ni handla?
Ett dyligt tillfälle erbjudes Er nu!

Traktorindustrien i dag står på samma ståndpunkt **som** automobilindustrien gjorde då Henry Ford sålde sina aktier för $100 stycket. Endast i Förenta Staterna finnes **2,669,391 farms av 100 acres storlek.** En traktor är varje farmares dröm, ty han vet att med dess hjälp kan han **fördubbla sin farms produktion.** En nästan oberansad **marknad finnes för en traktor** som fyller alla an**språk** som ställes på den. Detta gör NELSON TRACTOR. Den har med heder genomgått eldprovet. Den har nämligen **avprovats i morasen i Louisiana ,i bergstrakterna** New England **och de varma sandslätterna** i Arizona och **befunnits vara vida överlägsen andra traktorer.**

Ni erbjudes härmed att bliva delägare uti det bolag tillverkar Nelson Tractor.

A. H. NELSON, President
W. A. COOK, Treasurer, f. d. chef krigsdept produktions division

Nelson Manufacturing Corporation
Aktiorserat kapital $200,000.
(Pari $10.00)
(Common $100,000; Preferred $100,000)
Massachusetts Corporation

J. W. COLGAN, President, Lincoln Savings Bank, Boston.
J. R. RAEDER, Arkitekt och Ingenlör.

Ett mindre antal 8% Preferred Aktier erbjudes till subscription under begränsad tid.
Aktiereservation måste göras före den 10 maj detta år.

Branchkontor:
627 MAIN STREET
WORCESTER, MASS.

Lawson & Gould, Inc
LARGEST SKANDINAVIAN-AMERICAN INVESTMENT HOUSE IN THE U. S. A.
MEDDELA EDER DIREKT MED HUVUDKONTORET

Huvudkontor:
EDMUNDS BUILDING
BOSTON, MASS.

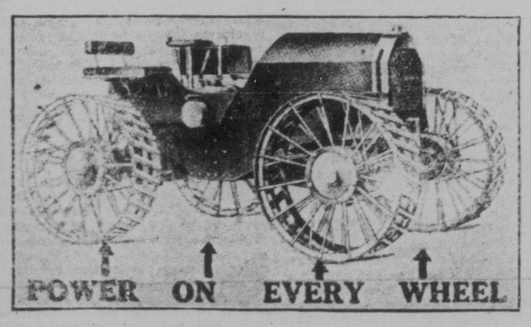

Fabrikerna vid Taunton, Mass. öppna för inspektion.
Moving Pictures av Nelson Tractor visas gratis varje lördag kl. 4 e. m. å våra kontor i Boston och Worcester.

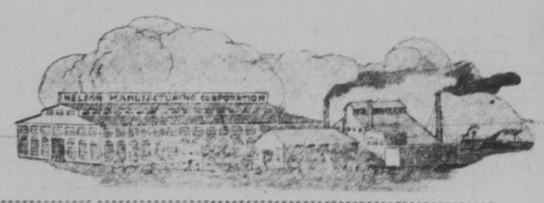

(Klipp ur och sänd.)

Order Blank—LAWSON & GOULD, Inc.—Edmunds Building. Boston, Mass.

.....19.....

Gentlemen:

Please enter my subscription for.....shares of the Preferred (8% Cumulative) Stock of the NELSON MANUFACTURING CORPORATION, at $12.50 per share. Enclosed find .....Dollars full) (in part) payment for same. Have Stock Certificate and Receipt issued in name of:

5 shares	will cost you $	68.50
10 "	" " "	125.00
20 "	" " "	250.00
30 "	" " "	375.00
50 "	" " "	625.00
100 "	" " "	1,250.00

Name .....
Street .....
City .....
State .....

The above price quoted for immediate acceptance only.

It is understood that this subscription carries a bonus of one share of Common stock with every five shares of Preferred stock.